

راهبرد اروپای دوم در گفت و گو با دکتر سیدحسین موسویان
عضو سابق تیم مذاکره کننده هسته ای

ایران در مورد اروپا نیازمند یک سیاست موازی است

هادی محمدی

سید حسین موسویان دکترای روابط بین‌الملل از دانشگاه کنت انگلستان دارد و اولین سفیر جمهوری اسلامی در آلمان متحد بوده است. نام موسویان روزگاری بر سر زبان‌ها افتاد که به عنوان عضو ارشد و سخنگوی حسن روحانی در اولین تیم مذاکره کننده هسته‌ای کشورمان در قاب تصاویر قرار گرفت. اما روزهای دیپلماسی موسویان با تغییر دولت اصلاح طلب خاتمی و برکناری روحانی از دبیری شورای عالی امنیت ملی توسط محمود احمدی نژاد، به پایان رسید. تا جایی که وی از سوی رییس جمهور سابق، به جاسوسی نیز متهم شد در حالیکه وزیر اطلاعات وقت هیچگاه از چنین اتهامی یاد نکرد. اتهامی که پس از چند سال کشمکش قضایی ثابت شد و هر ۳ قاضی رسیدگی کننده وی را تبرئه کردند و او روسفید از این دادگاه حساس بیرون آمد.

پس از پیروزی انقلاب اسلامی، رابطه اروپایی‌ها با ایران سیری سینوسی را طی کرده است. آسمان رابطه ما گاهی ابری و گاهی آفتابی بوده است. به نظر شما مهم‌ترین رویدادهای تعیین کننده در سابقه تعامل ایران و اروپا کدام اند؟

به نظر من نقطه عطف روابط ایران و اروپا در نیمه اول دهه ۷۰ شمسی رخ داد. ایران با بدهی‌های زیاد مواجه شد و روابط مالی و بانکی کشورمان با جهان متوقف گشت زیرا آمریکا اجازه استمهال بدهی‌های ایران را به هیچ کشوری نمی‌داد. در آن زمان من در آلمان سفیر بودم که توانستیم آلمانی‌ها را قانع کنیم تا این سد را بشکنند. در پی اقدامات ما در سفارتخانه، آلمان در استمهال بدهی‌های ایران پیش قدم و در مقابل آمریکا ایستاد. فرانسه، ژاپن و سایر کشورهای اروپایی نیز بلافاصله

از آلمان پیروی کردند و برای بدهی‌های ایران فرصت قرار دادند. حدود ۳۰ میلیارد دلار بدهی ایران استمهال شد و آمریکا شکست سختی را در این میدان تجربه کرد که در واقع با نقش آفرینی موثر آلمان در آن زمان و ایستادگی این کشور در برابر زیاده خواهی‌های آمریکا ایجاد شد. برای دومین رخداد مهم می‌توان به دعوت آلمان از وزیر اطلاعات ایران (علی فلاحیان) برای انجام سفر رسمی به این کشور اشاره کرد که به عنوان اولین دعوت رسمی از وزیر اطلاعات جمهوری اسلامی ایران به یک کشور عضو ناتو به شمار می‌رفت که باعث اعتراضات شدید آمریکا و انگلیس به آلمان، آن هم رد بالاترین سطوح سیاسی شد. من در کتاب خود تحت عنوان "روابط ایران و آلمان" که در سال ۱۳۸۵ توسط مرکز مطالعات استراتژیک به چاپ رسیده نمونه‌های متعددی را تشریح کردم که نه تنها در دوره